

И

от Десислава Павлова

Работиш активно като диригент и композитор. Как съчетаваш две толкова различни занимания?

За мен е голямо удоволствие да работя с хора, затова толкова много обичам професията си на диригент. Това е начинът ми да се зареждам с енергия. Композирането на музика от своя страна изисква усамотяване и това ми помага да балансирам.

Какви качества трябва да притежава един успешен диригент?

Трябва да има психологически талант за работа с хора, харизма, за да знае как да извлече максимума от тях и да е технически много добре подготвен. Но на първо място е фантазията. Ако я имаш, няма нужда да търсиш отговорите, те идват сами.

А каква музика композираш?

Тя е “work in progress”, постоянно се развива и променя. В началния етап от развитието си не можеш да имаш завършен стил. Брамс

He makes music in its various manifestations. He likes the work of Steve Reich and highly values experimentation. At 20, having played everything that was ever written for clarinet, Viktor took up composing and conducting. He was lucky to have Beat Furrer as a mentor – one of the most important composers of contemporary classical music, which also explains Viktor's love for musical theatre. Right now, Viktor Iliev lives in Berlin, but given his numerous engagements, he is never there for long.

by Десислава Павлова

You are active as a conductor and a composer. How do you combine two occupations that are so different?

It gives me immense pleasure to work with people and that is why I love my conducting vocation. This is my way of recharging. On the other hand, composing requires me to be alone, and that helps me maintain balance.

What are the qualities of a successful conductor?

He or she needs to have the psychological gift of working with people, to be charismatic and to know how to draw out their best, as well as to be very well prepared technically. The most important thing is imagination, though. If you have that, you don't need to be looking for the answers, they come themselves.

What kind of music do you compose?

It is a work in progress, it keeps developing and changing. At the start of your development, it is impossible to have a unique style. Brahms, too,

също е казал, че цял живот е усещал стъпките на Бетовен зад гърба си. Все още идентифицирам и преработвам влияниия, за да открия собствения си изказ. От музикална гледна точка музиката ми се доближава много до традицията на спектралните композитори като Жерар Гризе и Георг Фридрих Хаас. Когато мисля за музика, аз мисля за музикалния цвят и тембър – как един тон се променя цветово. Изключително важни за работата ми са също и пространствата, в които музиката ще се изпълнява – не мога да композирам, ако не познавам акустиката им. Необходимо ми е да си представям как звукът рефлектира и се променя.

Музиката за спектакъла “Монокъл, портрет на Силвия фон Харден” за Националния театър на Люксембург е първият ти голям проект като композитор. Разкажи ни повече за него.

Постановката е посветена на Силвия фон Харден, добре позната журналистка през 20-

Той се занимава с музика, и то с най-различни нейни проявления. Харесва музиката на Стив Райх и високо цени експеримента в работата. След като на 20-годишна възраст е извършил всичко, написано за кларинет, Виктор започва да композира и да се занимава с дирижиране. Илаа е късмет да бъде ученик на Беат Фурер, един от най-важните композитори на съвременна класика, което определя любовта му към музикалния театър. В момента Виктор Илиев живее в Берлин, но заради постоянните си ангажименти не се задържа там за дълго.

once said that he sensed Beethoven's footsteps behind him all his life. I am still identifying and processing influences in order to discover my own mode of expression. From a musical point of view, my style is closest to the tradition of spectral music composers such as Gérard Grisey and Georg Friedrich Haas. When I think of music, I think of the musical color and timbre – how a tone is changing color-wise. Another essential element of my work is the space where the music will be performed – I cannot compose without knowing its acoustic properties. I need to visualize how the sound is being reflected and changed.

The music for “Monocle, portrait de S. von Harden” for the National Theater of Luxembourg was your first major project as a composer. Tell us more about it.

The show is dedicated to Sylvia von Harden, a well-known journalist in Berlin in the 1920s. The script and the music were inspired by her famous portrait by Otto Dix that has remained

те години на 20 век в Берлин. За сценария и музиката бяхме вдъхновени от известен неин портрет от Ото Дикс, който остава в историята като едно от най-интересните произведения на художника.

Заедно със сценариста и режисьор Стефан Руслен Русел търсихме начини да транспортираме идеята за еманципираната жена – идея, чиято застъпничка е била самата Силвия фон Харден. Диалозите и музиката в спектакъла изследват трансформацията на една жена, която търси своята идентичност.

Какво искаш да промениш с работата си?

Надявам се музиката ми да вдъхновява хората да преоткриват за себе си нови неща, мисля, че това е най-важното.

in history as one of the artist's most interesting works.

Together with the scriptwriter Stephane Ghislain Roussel, we sought convey the idea of the emancipated woman – an idea championed by Sylvia von Harden herself. The dialogues and the music in the play study the transformation of a woman in search of her identity.

Is there anything you want to change with your work?

I am hoping that my music will inspire people to rediscover new things about themselves; in my view, this is essential.

ИЛИЕВ
ВИКТОР

167

VIKTOR
ILIEFF

